auxilio paratus ad ſbueniendū vel liberādo eos vel vir tutē paciēcie tribuēdo ad maius eoꝝ meritū (et hūiles ſpiritu ſaluabit) qm̄ ipoꝝ eſt regnū celoꝝ.

Dico hūiles ſaluabit nō vtiqꝫ ut nichil hic patiātur. qꝛ (Multe tribulacōes iuſtorū) qꝛ a diabolo et ab iniquis hoībꝰ ſiue ex ꝓpriis paſſionibꝰ ſepe affligūtur hoc pmittēte deo ut ꝑ paciētie meritū veniāt ad maius p̄miū ſꝫ in futuro (de oībꝰ hijs liberauit eos dn̄s) qn̄ abſterget deus omnē lacrimā ab oculis ſanctorū ſuorū.

Interim in electis ſuis. (Oſſa) ſcꝫ firmamēta fidei paciēciā ⁊ alias v̄tutes illeſa finaliter (cuſtodit vnū ex hijs nō ꝑibit in eis) nō māſuetudo ꝑ irā qꝛ nō murmur reſonat nō paciēcia ꝑ iniuſticiā ī̄mo in paciēcia poſſidebunt animas ſuas. ¶ Nō ſic erit de malis. qꝛ (Mors peccorū peſſima) mors corpis mala ideo qꝛ ē p̄uacō corpalis vite. mors ſp̄ualis q̄ eſt p̄uacō vite gr̄e peior quāto vita gr̄e eſt melior vita nature / ſꝫ tn̄ nō ē peſſima qn̄ peccator eſt in p̄n̄ti vita in qua p̄t redire ad ſp̄ualē ꝑ penitenciā ſꝫ mors gehenne eſt peſſima / a qua nō eſt poſſibilis reuerſio. ⁊ hoꝝ peccorū potiſſime mors erit peſſima (qui oderūt iuſtū) xp̄m dn̄m nr̄m qui ꝑ excellēciā dicitur iuſtus.

Mors aūt iuſtorū nō ſic. qm̄ (Redimet dn̄s aīas ſuorū ſuorū) p̄cio mortis ſue qm̄ q̄ in ip̄m recte crediderint a peccorū debita captiuitate redimentur (⁊ nō delinquent) finaliter qui ſpe caritate formata (ſperāt in eo) qui eſt remiſſio peccatoꝝ.

¶ Pſalmus. xxxiiij. in quo de criſti paſſione.

Vox xp̄i ex p̄te hūanitatis cōquerētis de iudeis ⁊ vltionē expetētis de eoꝝ inhūaniſſima ꝑſecucōnē ait.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Iudica dn̄e iudiciō cōdēnationis iudeos
(nocētes me) reddēdo eis ſe-
cundū opa eoꝝ (et expugna) deuince (impugnantes
me) iniuſte. Expugna inquā et ad hoc. Apphende
arma) pro me ad impugnādū dādo nob̄ v̄tutes quib9
inimicos arceamus et opprimamus (ſcutū) ad ptegen-
dū dādo nob̄ v̄tutes quib9 poſſimus ictus inimicoꝝ re
pellē (exſurge) manifeſte (in adiutoriū m̄) pſentialiter
michi ſuccurre. Euagina gladiū) ire tue in iudeos
mittet titū ꝛ veſpaſianū quib9 pdātur i vindictā meā (cō
clude eos) tāta hoſtiū multitudie ut nec vnus quidē de
ciuitate egredi vel ingredi poſſit ſꝫ ibi fame ꝯſumantur
(q̄ pſequūtur me) fac manifeſtū p effectū (aīe mee q̄ tu
ēs ſalus eius. Cōfundātur) ꝯfuſione mala (et timore
horreſcant q̄ ſatagūt auferre vitā meā) Auertātur) a
deo ut ſint (retrorſū) nō valētes pficere qd̄ intēdūt ſꝫ de
ficiāt in poſterius (et ꝯfundātur) de pccīs ſuis (cogitan
tes mala ꝯtra me) Fiant tanq̄ puluis) ut ſicut puluis
nō p̄t reſiſtere ventis ita nec ipi hoſtib9 (et angelus ma-
lus) vbicūq3 fuerint ſemp eos (affligat ꝛ eis dn̄etur)
Fiat via eoꝝ tenebroſa) ut nō videāt quo fugē poſ-
ſint (et lubricoſa) ut fugientes cadāt (et angelus dn̄i p-
ſequens eos) et cogens ut facile capiātur.
Et hoc ideo. Nā ſine cauſa) cū michil mali eis feciſſē
(abſconderūt michi) iudei (inſidias) latēter ſicē auceps
cū rete inſidiatur aui ut me occiderēt (et ſine aliq̄ eoꝝ
vtilitate exprobauerīt aīam meā) opprobria michi mē-
daciter inferētes. Laque9 captiuitatis) p rōnos pn̄
cipes (quē ignorāt veniat illis ꝛ fraus q̄) apō ſe (occul-
te diſpoſue t) ut me occulte ꝛ improuiſe caperēt (apphē-
dat eos) ꝛ ſubito ꝛ improuiſe capiātur (et in laqueū eūdē

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

mortis) quē michi moliebātur (cadāt ipi) ¶ Hec pdi=
cta illis fiet. Aīa aūt mea in dño) a malis omībꝫ libe=
rata (exultabit ī dño) recognoſcēdo a deo ſuſcepta bñ=
ficia (et delectabitᷣ in ſaluacōe q̄ ſaluata ē in reſurrecti=
one. Letabūtur) etiā mei ī reſurrectōe mea qm̄ (oīa
oſſa) id ē aplī ⁊ pdicatores fortiora mēbra corpis mei le
tabūtur gr̄as agētes q̄ poſt reſurrectōnē vbiqꝫ terrarū
laudabūt ⁊ pdicabūt (dicētes dñe q̄s ſimilis tui) nullus.
Quoniā tu es. Qui eripuit) genus hūanū cui nō erat
adiutor (de poteſtate diaboli et membroꝝ) qui naturali
ter fortiores ſūt hoīe ⁊ idē genus hūanū (egenū) ſapi=
entia et (paupem) vᷣtutibꝫ (eripuit) a poteſtatibꝫ tene=
brarū quarū tāta ē poteſtas ut poſſent (diripe) paupes
tuos niſi tu adiuues. Surgētes teſtes iniq̄) ſic pncipes
iudeoꝝ ⁊ inducti ab eis (interrogabāt me) ut poſſent
extorquē aliqđ verbū aut factū dignū rephenſione qđ
ſciētia approbacōis (ignorabā) .i. qđ nūq̄ ſciuiſſem fa=
cere. ¶ Deipoꝝ ingr̄titudīe ſbūgens ait. Retribuāt
mi mala p bonis) factis tā ī veteri teſtamēto q̄ in nouo.
ego attuli eis vitā ipi mortē retribuerūt. ego honores.
ipi otumelias. ego medicinā ipi vulnera. cū tn̄ cibꝫ me=
us eēt fides ⁊ ſalus eoꝝ. in omibꝫ hiis retribuebāt (ſte
rilitatē aīe mee) qꝛ in eis fructū fidei repire nō potui.
Illi retribuebāt michi mala. Ego aūt cū michi mole
ſti eſſent) et ī me ſeuirēt (indutus cilicio) carnis hūane
ſimilis aliis hoībꝫ nō exercui potēciā diuinitatis ī eos ſꝫ
magᷣ q̄ſi vnꝰ de peccoribꝫ reputatus oīa paciēter ſuſtinui.
Affligebar ī aīa mea ieiunio) eo q̄ nulla bona opa in
iudeis inuenirē q̄ in epulas ſpūales aſſumerē q̄ tn̄ eſuri
ebā ⁊ ſitiebā ſalutē eoꝝ ⁊ nichilominus (oracō mea) ex
quo deteſtabiles iudei ſuſcipe nō merentur (in ſecretum

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

peccatoris mei vnde fuerat egreſſa remeabat)
Licet michi moleſti forēt iudei ego tñ. Sic michi oppla
cebā in eis habēdo me ad eos ſicut ad (ꝓximū) et ſicut ad
(fratrē) qñ eos docebā ne delinquerēt qñ ꝓ ipſis in cruce
poſitus ſupplicabā et tñ cū nollēt ꝯuti ego ſic humiliabar
q̄ſi pr̄ (lugēs) filiū et (ꝯtriſtatus) de morte filij mei ſic af
fligebar de ꝑdicōe eoꝝ. his nō obſtātibꝫ ipſi iudei in-
grati ꝛ maliuoli impia libtate (letati ſūt) ī his q̄ in aduē
ſa fuerūt (ꝯuenerūt i vnā ꝑuā volūtatē) ut me op̄ ieſū cru-
cifigerēt (parata ſūt ſup me varia tormēta ꝛ ignorabā)
quā e hoc m̄ faciebāt q2. ꝫ nō ꝓmerui. Diſſipati ſūt) .i.
diſſoluti ꝛ attoniti viſis miraculis i paſſiōe dn̄i. ſol tene-
bras accepit. terra tremuit velū tēpli ſciſſuz ē. nec tñ pre
duricia cordis (ꝯpūcti ſūt) de ſua iniq̄tate ad penitētiā ſꝫ
(tēptauerūt me) dicētes ſi filiꝰ dei es deſcēde nūc de cruce
(et ſubſannauerūt) deridētes (me) dicētes vah q̄ deſtruis
tēplū et i tribꝫ diebꝫ reedificas illō ꝛ cetera (frenduerūt
ſup me dētibꝫ ſuis) ferino ꝛ beſtiali more i me ſeuiētes.
Hec m̄ illi faciūt ſꝫ o Dn̄e qñ reſpicies me) oc'lo tue pi
etatis et miſe'die ut me reſuſcites: oro nō diu differas ſꝫ
(reſtitue) tercia die (aīaz meā) corpi meo (ꝓpter malig-
tatē iudeoꝝ) q̄ morte volūt ꝯcludi ꝛ detineri. ꝛ a ſupbia
eoꝝ q̄ ut leones ſeuiūt libera (vnicā meā) .i. carnē meā q̄
licꝫ ſit ſilis alioꝝ hoīm carni. vnica tñ dicit' q2 de v̄gine
q2 ſine pccō. q2 vnita filio dei. Reſtitue dico aīaz meā ꝛ
ſi hoc feceris. Laudabo te) grās agēs (in ecc'ia ma-
gna) q̄ de oīnibꝫ gētibꝫ collecta ē (et i ꝑplo graui) pōde
ratū v̄tutibꝫ ac grauē et honeſtū bonis opibꝫ ꝛ ſtabili p
v̄tutē quē nō mouet ventus tēptacōnis (laudabo te)
Nō ſup gaudeāt m̄) nō letētur ſup me (q̄ aduſātur m̄
iniq̄) q̄ſi victores. qō faceret niſi mortuus reſurgerē qui

oderunt me (ſine cauſa ⁊ ānuūt oculis) nutib⁹ ⁊ ſignis
me diligē ſimulātes vel alios ↄcitātes ⁊ ꝓuocātes ad de-
riſionē mei. ¶ Vere annuūt m̄ oculis ut ipocrite oſten-
dentes nephāda doloſitate vultu ⁊ v̄bis qđ nō habēt in
corde. Nā m̄ m̄ quidē pacifice loquebātur) dicētes ma
giſter ſcimus q꞉ verax es et viā dei in veritate doces ⁊ ce-
tera hec ⁊ ſimilia v̄ba pacifica ſūt ſʒ ſub adulacōis figu-
ra dolū ↄtinebāt (et in iracūdia graui quā de terra nō p-
denda habebāt) .ſ. ne pderēt locū et gentē loqn̄tes (do
los cogitabāt) quō me occiderēt. Et dilatauerūt) in
paſſione (ſup me os ſuū) nō iā annuētes oculis ſʒ libera
et apta voce mortē inclamātes crucifige crucifige eū / o
ſceleſte facinuſ. negauit iudex fieri. qđ ꝓplius clamabat
impleri. ↄſeqn̄ter ī ipā morte (dixerūt) inſultādo et irri-
dendo (euge euge iā viderūt oculi nr̄i) facta tua ⁊ mira
bilia q̄ nichil ſūt ā doloſa. vidimus iā qđ de te deſidera-
uimus efficē ut ſuaſor plebis cū latronib⁹ ī cruce pende
res. Vidiſti dn̄e) impietatē eoꝝ q̄ crudeles ſūt illi
michi. vidiſti eoꝝ neq̄ciā et meā innocētiā et ideo (ne
ſileas) ſʒ profer ſentētiā (ne diſcedas) a me in paſſione
ſubtrahendo michi auxiliū.

Nō diſcedas a me dn̄e ſancte pr̄ ſʒ potiuſ. Exurge)
oſtendēdo potentiā tuā q̄ dormire videris diſſimulādo
et (intende iudicio) quo iudicatus ſū a iudeis ⁊ ↄſidera
quale iudiciū ſit / iudiciū ſine iure. tormēta ſine ſcelere.
mortē ſine peccato (dn̄e deus meus intēde ī cauſaʒ meā)
pro qua patior q̄ pia eſt q꞉ pro redēpcōne humani ge-
ris patior et morior nō pro peccatis meis.

Iudica me ſecundū iuſticiā tuā) que nō ↄdēnat inno-
cētes ſed impios. et oſtende me iuſtū et innocentē faci-
ens me tercia die reſuſcitari (⁊ nō ſupgaudeāt michi q̄

victores i cauſa qui gaudēt me ꝯſ bēdiſſe et morti tra
didiſſe. ¶ Oro inſup. ¶ Nō dicāt in cordib9 ſuis euge
euge anime nr̄e) id eſt bū bene eſt nobis q2 fecimus qd
volumus. occidimus. oſtende eis me tercia die reſuſci
tando q2 nichil fecerint et ut nō gaudeāt dicentes (de=
uorauimus) et extinximus nomen eius.
Ꝺʒ potius in clarificacōne reſurrectionis mee) E. ru=
beſcāt) tanq̄ fruſtrati intencōe ſua peſſima (timeāt oms
ſimul) penā ᷓ repētinū interitū (q̄ gratulāt̄ malis meis)
Induātur cōfuſione) hic (et erubeſcentia) ſine timore
ex omni parte (qui maligna loquūtur ſup me)
Econtra orat xp̄us ꝓ fidelib9 adherentib9 ſibi dicens.
E. xultēt) exterius (et letētur) interius (q̄ volūt iuſti=
ciā meā) imitari (et dicāt ſemp magnificetur dn̄s q̄ dili=
gunt pacē) quā ego filius dei poſui mea morte inter deū
et hoiem. E. t lingua mea) .i. ſancti mei p quos q̄i per
ꝓpriā linguā meas in ecc̄ia denūcio volūtates (meditas
bitur iuſticiā tuā) nouā legē ꝑdicādo et (tota die) p̄n̄tis
vite (te laudabilē in ecc̄ia annūciabit)

¶ Pſalmus. xxxv. in quo oſtēditur mala
nobis / bona vero attribuenda eſſe deo.

Duo ſūt genera peccantiū vnū qd credens legi p infir=
mitatē tn̄ carnis que ſunt iuſſa legis nō ꝯplet. Aliud eſt
genus peius ſcʒ audax quod ſibi ꝓponit libera mente
peccare et de iſto ꝓpheta loquens ait.

Dixit iniuſtus id eſt deliberauit et ſtatuit (in corde ſuo) et decreuit
apud ſe ut delinquat ut ſemp peccet obduratū cor habēſ
et hoc ideo (q2 nō ē timor dei) qui ē frenū peccāti (an̄ ocu
los eius) Et hoc patet. Q. m doloſe egit i(n) cōſpectu ei=
us) q2 cū ſciret deū oīa videē timore tn̄ eius poſtpoſito

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf